

The Green School

Onlangs bezocht ik een inspirerende school in Bali, Indonesië waar ik een rondleiding kreeg. Het is vrijdag, vanuit de verte hoor ik gezang, gelach en gepraat. Elke vrijdag komt de hele school samen om verschillende presentaties met elkaar te delen.

De oprichter had zelf een negatieve schooltijd gehad als kind. Hij had dyslexie en docenten noemde hem dom en zeiden dat hij nooit iets zou bereiken. Later wilde hij iets anders voor zijn eigen kinderen, waaruit de droom van de Green School ontstond. De school is gevestigd midden in de jungle in Bali. In de rondleiding zie ik bamboe klaslokalen waar de zon doorheen schijnt (er zijn geen muren), ik zie kleine eco tuintjes, bijzondere vogels die bijna uitgestorven zijn en hier verzorgd worden, natuurlijke zwembaden tussen rotsen, vers eten geserveerd op banaan bladeren, kinderen die op Ipads werken (ze zijn hier niet tegen technologie, in tegendeel), kunstwerken die door de school hangen en blije docenten.

Alle kinderen gaan hier met plezier naar school. Is dat overal zo? Zelf ervaarde ik dat plezier wel op de basisschool, maar niet in het vervolgonderwijs. Het was één groot gevecht om aanwezig te zijn. In mijn herinnering kwam dat vooral door de verplichtingen, regels, toetsen, competitie en het lang binnen moeten zitten op dezelfde plek en hetzelfde thema. Vanaf het moment dat ik de Green School binnenstapte voelde ik dat het hier anders was.

“Alle kinderen gaan hier met plezier naar school. Is dat overal zo?”

Het gevoel dat ik kreeg terwijl ik hier rondliep was: alles is mogelijk en je kunt als individu echt iets veranderen en bijdragen aan een betere wereld om je heen. Daarom zijn de kinderen ontzettend betrokken, actief en voelen ze zich krachtig. Ze wachten niet op de docent die hun verteld wat ze ‘moeten’ doen, maar denken zelf na over wat ze ‘willen’ doen.

De school is gebaseerd op onderzoek. Gebleken is dat kinderen het meeste succes behalen wanneer ze controle hebben over hun eigen leren. De docenten staan beschikbaar voor wat

elk ‘individu’ graag wil doen. Hoe kunnen we je helpen te bereiken wat ‘jij’ wilt. Wat zijn jouw eigenschappen? Wat zijn jouw talenten? Wat wil jij ontwikkelen? Ben je artistiek? Ben je introvert of extrovert? Kunnen we dat in balans brengen?

Je vindt hier een positieve versterking. En je ziet ook hoe kinderen uit zichzelf projecten opzetten die nu zelfs actief zijn buiten de school.

Het is niet zo dat ze overal vrij kunnen rondrennen. Een goede structuur leidt tot meer creativiteit. Ze denken dat ze overal kunnen rondrennen, maar worden begeleid tot een bepaald punt. Zonder hen keuzes af te nemen. Als een kind iets wil leren, een taal bijvoorbeeld, welke taal dan ook, dan is dat mogelijk.

Er heerst hier geen sfeer van: ik moet goede cijfers halen of de beste zijn. Maar er is een ‘gezonde competitie’ waar het doel is: ik wil hier beter in worden dan dat ik nu ben.

Ze hebben geen huiswerk en geen toetsen. De enige toetsen die ze hebben zijn voor de docenten zodat die weten op welk niveau het kind is. Het kind zelf of de ouders krijgen nooit cijfers te zien. Het enige wat ouders te horen

krijgen is of het kind in een bepaald vak aan het beginstadium is, het midden of dat het klaar is. Ze leren hier niet alleen uit boeken, maar zijn ook lichamelijk en creatief actief. Ik denk dat een stimulerende plek als deze waar een zo compleet pakket wordt aangeboden (academisch, lichamelijk en spiritueel) zeer waardevol en belangrijk is.

De filosofie is: hoe kunnen we onze kinderen het beste opvoeden voor een toekomst die we niet kennen? Wat ik daar zag waren individuen die zichzelf goed kennen, verantwoordelijkheid nemen voor zichzelf maar ook voor de hele groep en de wereld om zich heen. Kinderen voelen: ik kan hier mezelf zijn, ik kan hier anders zijn. Het is jammer dat in het reguliere schoolsysteem kinderen hun verbeelding of eigen identiteit soms verliezen of daarmee in gevecht zijn.

“Kinderen voelen: ik kan hier mezelf zijn, ik kan hier anders zijn.”

Moeten we nu allemaal naar Bali? Nee, vertelde een moeder die ik sprak. In de kern gaat het over connectie. Connectie met jezelf, connectie met anderen, connectie met de natuur, connectie met krachten groter dan jij zelf. Het idee van connectie gaat over creatief zijn met de ruimte waarin je bent en alles om je heen en die connecties aanmoedigen. Dat is overal mogelijk."

We spenderen een kwart van ons leven op school. Het is de eerste ervaring die een enorme invloed heeft op onze toekomst en hoe we die verder zullen opbouwen. Willen we dan niet dat deze ervaring rijk en positief is? Uit onderzoek is gebleken dat de meeste kinderen niet met plezier naar school gaan. Chris Thompson, die mij heeft rondgeleid op de Green School, zei: "Het zou niet eens een vraag moeten zijn of kinderen van school houden of niet. School zou zoals een zonsondergang moeten zijn. Niemand vraagt zich af of hij van een zonsondergang houdt of niet."

“We spenderen een kwart van ons leven op school. Het is de eerste ervaring die een enorme invloed heeft op onze toekomst en hoe we die verder zullen opbouwen.”

Terwijl ik na de rondleiding nog bleef rondhangen wilde ik eigenlijk niet meer weg. Het liefst wilde ik zelf weer kind zijn en opnieuw mijn schooltijd meemaken maar dan op deze plek.